

مسعود نجفی کارگردان مستند «قیصر، ۴۰ سال بعد» که همزمان با روز ملی سینما وارد شبکه نمایش خانگی شده از آن روزها و ساخت این مستند با حضور عواملش گفت.

به گزارش خبرنگار ایلسا، «قیصر، ۴۰ سال بعد» مستندی است ساخته مسعود نجفی خبرنگار حوزه سینما که چهل سال بعد از ساخت فیلم سینمایی «قیصر» یعنی در سال ۱۳۸۸ به سراغ عوامل، لوکیشن‌ها و سینماهای نمایش‌دهنده این فیلم رفته و از گفتگو با سینماگران و مردم به این فیلم ماندگار تاریخ سینمای ایران پرداخته است. مستند «قیصر، ۴۰ سال بعد» بر خلاف دیگر مستندهای که دربارهٔ کیمیایی ساخته شده و سازنده اثر تحت تأثیر کاریزمای فیلمساز باسابقه سینمای ایران در حقیقت پرت‌راهی از کیمیایی ارائه داده است، توانسته آن قالب جدی کیمیایی را بشکند و به واقعیت او نزدیک شود، واقعیتی از جذابیت‌ها و طنزهای‌های مسعود کیمیایی و خاطراتش از ساخت یکی از ستایش‌شده‌ترین فیلم‌هایش. نجفی در این مستند جمعی از سینماگران مطرح و شخصیت‌هایی را که در ساخت «قیصر» سهمی داشته‌اند مقابل دوربین آورده تا از «قیصر» بگویند، شخصیت‌هایی که حالا دیگر برخی از آن‌ها در میان ما نیستند. این مستند و پشت‌صحنه‌اش به تازگی و همزمان با روز ملی سینما روی پلتفرم فیلمو عرضه شده تا به مرور خاطرات یکی از مطرح‌ترین آثار تاریخ سینمای ایران ببردازد. به همین مناسبت با مسعود نجفی کارگردان این مستند گفتگویی داشتیم که می‌خوانید.

شما علاوه بر مستند «قیصر، ۴۰ سال بعد» یک مستند هم در مورد حاج کاظم فیلم «آژانس شیشه‌ای» ساختید، یعنی فیلم‌هایی را انتخاب کردید که در تاریخ سینمای ما ماندگار هستند. آیا انتخاب قیصر صرفا به دلیل علاقه به سینما بوده است؟

همه این سوز‌ها حین کار خبرنگاری ساخته شد و به ذهنم رسید. مستند «قیصر، ۴۰ سال بعد» مربوط به زمانی است که من سال‌ها به فیلمسازی علاقه داشتم اما فرصتی فراهم نمی‌شد. حتی قبل از کار خبرنگاری علاقه اصلی من به فیلمسازی بود، اما دست روزگار مرا به سمت خبرنگاری کشاند. در یکی از همین سوز‌های خبری که پیگیری می‌کردم به عیادت عباس شباویز تهیه‌کننده فیلم «قیصر» رفته بودم که در بیمارستان کسری بستری بود. این روز که به عیادت شباویز رفتم، هماهنگ کردم که

ضیافت «نوبل» بار دیگر لغو شد

مراسم اهدای جایزه نوبل در استکهلم همچون سال گذشته به دلیل همه‌گیری کرونا لغو نشد. به گزارش ایسنا و به نقل از دوپچه وله، بنیاد نوبل روز پنج‌شنبه اعلام کرد امسال ضیافت اهدای جوایز نوبل در استکهلم برگزار نخواهد شد و برندگان جوایز خود را در کشورهای‌شان دریافت خواهند کرد.

براساس اعلام بنیاد نوبل، این تصمیم به دلیل نامشخص بودن وضعیت کرونا و شرایط سفرهای بین‌المللی اتخاذ شده است. با این حال، مراسمی تشریفاتی برای شاخه‌های علمی و ادبیات، بدون حضور برندگان در دهم دسامبر و در استکلهم برگزار خواهد شد. همچنین بنیاد نروزی نوبل که مسوولیت اهدا جایزه

صلح نوبل را برعهده دارد، هنوز احتمال اهدای جایزه صلح نوبل در «سلوو» و در مراسمی حضوری را رد نکرده است. سال گذشته جایزه صلح نوبل در یک مراسم مجازی به «برنامه جهانی غذا» اهدا شد. برگزیدگان جوایز امسال نوبل در بخش‌های پزشکی، فیزیک، شیمی، ادبیات، صلح و اقتصاد در فاصله چهارم تا یازدهم اکتبر مشخص خواهند شد. سال گذشته، ضیافت نوبل برای نخستین‌بار در نیم قرن گذشته لغو شد. آخرین باری که ضیافت نوبل لغو شد به سال ۱۹۵۳ بازمی‌گردد. این مراسم در طول جنگ جهانی اول و دوم نیز لغو شده بود.

مسعود اسکویی، گزارشگر سابقه‌رادایو و تلویزیون، معتقد است تجزیه و تحلیل کردن و برانکده گویی کار گزارشگرهای ورزشی را خراب می‌کند.

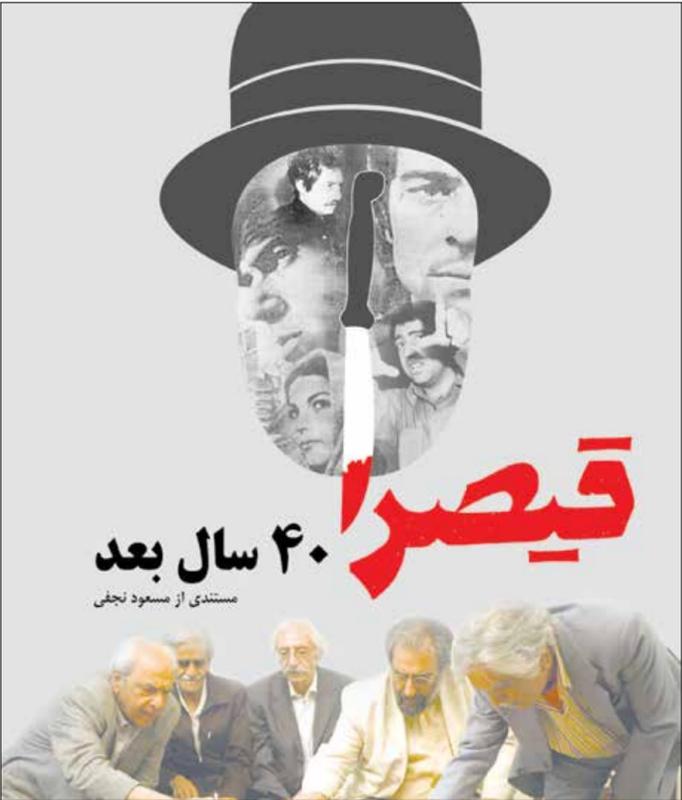
اسکویی درباره اینکه چگونه می‌توان کار گزارشگری را بهبود بخشید و مخاطب را به برنامه‌های ورزشی جذب کرد، به ایسنا گفت: در حال حاضر ما ۵۱ قدراسیون داریم. به اعتقاد من باید برای هر رشته‌ای یک یا دو نفر تخصصی کار کنند؛ یعنی اگر می‌خواهیم فوتبال را گزارش کنیم دو سه نفر را برای فوتبال و دو سه نفر را برای والیبال تربیت کنیم.

مسعود نجفی از «قیصر، ۴۰ سال بعد» می‌گوید

«قیصر» به‌دلیل تفاوت با جریان رایج فیلم‌های آن زمان محبوب بود

پیشنهاد را به عباس شباویز دادم که خیلی استقبال کرد، با مسعود کیمیایی هم مطرح کردم، او هم استقبال کرد. به دلیل وضعیت عباس شباویز خیلی سریع بعد از ترخیص او از بیمارستان قرار اصلی‌مان که جمع شدن عوامل اصلی در منزل شباویز بود، گذاشتم و به دلیل اینکه شباویز بیماری سرطان داشت و باید زودتر این اتفاق می‌افتاد، خیلی به سرعت شروع به کار کردیم. شانسسی که داشتیم این بود که مازیار پرتو که سال‌ها بود مقیم خارج از کشور شده بود، در آن مقطع در ایران بود و ما اولین فرارمان را با مسعود کیمیایی، منوچهر اسماعیلی، مازیار پرتو و جمشید مشایخی در منزل عباس شباویز گذاشتم.

کار از آنجا آغاز شد و بعد در ادامه با مسعود کیمیایی به لوکیشن‌های فیلم رفتیم که لوکیشن اصلی همان محله امامزاده یحیی بود. در مرحله بعد با عباس شباویز و عبدالله علیخانی به سینماهای نمایش‌دهنده فیلم رفتیم و درباره بحث اکسرن فیلم صحبت کردیم. در یک مرحله هم به سراغ کسانی رفتیم که در «قیصر» بودند اما در آن جلسه اصلی خانه شباویز حضور نداشتند، مثل بهمن مفید، جلال پیشوایان، اکبر معززی، پوری بنایی و ناصر ملک‌مطیعی که این دو نفر خیلی سخت جلوی دوربین حضور پیدا کردند و تقریبا یک سال پیگیرشان بودم. یکی دیگر از کسانی که در این فیلم حضور دارد، اسفندیار منفردزاده است. او جزو اولین کسانی است که در تاریخ سینمای ایران، به صورت حرفه‌ای شروع به ساختن موسیقی فیلم می‌کند که بخش زیادی از موسیقی فیلم‌های شاخص تاریخ سینمای ایران که در ذهن‌هایمان باقی مانده است، از کارهای شاخص منفردزاده است. او یکی از کسانی بود که تلاش کردم در این فیلم حضور داشته باشد و با وجود اینکه در استکهلم زندگی می‌کرد، ارتباط برقرار شد و او این همکاری را با من داشت تلفنی صحبت کردیم و خودش طبق کاردی که میخواستم جلوی دوربین نشست و از طریق یک مسافر تصاویر را فرستاد. در ادامه با سینماگران درباره این فیلم و تأثیرگذاری آن صحبت کردم. در واقع تلاشم این بود به سراغ آدم‌های تأثیر گذار تاریخ سینما بروم مثلا علی کسماپی به عنوان پدر دوبله ایران جلوی دوربین امد، به سراغ چنگیز جلیوند رفتیم، با عزت‌الله انتظامی، اصغر بیچاره، علی معلم، سعید راد، محمد متوسلانی، امین تارخ، پرویز نوری، سیروس الوند، حمید نعمت‌اله و فاطمه معتمدآریا صحبت کردیم. سعی کردم همه طیف‌ها درباره «قیصر» اظهار نظر کنند. حتی در تیزترآز پایانی مردم درباره «قیصر» صحبت می‌کنند.

در چهلمین سال ساختش بسازم؛ به چند دلیل، یکی اینکه «قیصر» یکی از مهم‌ترین فیلم‌های تاریخ سینماست که جریان‌ساز بوده و متفاوت از فیلم‌های رایج زمانش بود و یک فضای جدیدی به‌وجود آورد. دوم اینکه از معدود فیلم‌های آن زمان بود که همه عواملش به جز یکی دو نفر بقیه در قید حیات بودند و اکثر آنها هم در ایران و در دسترس بودند.

به همین دلیل بعد از اینکه از بیمارستان آمدم این

روایتی از احمد وکیلی در «کلک حضور»

مستند «کلک حضور» درباره یکی از هنرمندان معاصر همزمان با برپایی نمایشگاه شصت سالگی او نمایش داده می‌شود. به گزارش ایسنا، مستند «کلک حضور» درباره احمد وکیلی – هنرمند نقاش و استاد طراحی و چاپ دستی معاصر – است که آثارش را تا کنون در بیش از ۵۰ نمایشگاه گروهی و انفرادی به نمایش گذاشته است. این مستند شهریور سال گذشته کلید خورد و امسال آماده شد که همزمان با برپایی نمایشگاه شصت سالگی احمد وکیلی در نگارخانه عصر به نمایش گذاشته شده است. «کلک حضور» به تعبیر سازندگانش یک مستند شاعرانه

محسوب می‌شود که بجز احمد وکیلی به عنوان شخصیت اصلی، با ۱۱ نفر از افرادی که به شکلی با او در ارتباط بوده‌اند مصاحبه صورت گرفته و تلاش شده برای دستپایی به لایه‌های عمیق تر ذهنی سوز، به جای پرداختن محض به بیوگرافی او، با به تصویر کشیدن و بازگویی تجربه‌های زیسته یک انسان، فرایند درک جهان و ساختن معنا به وسیله او را مورد بررسی قرار گیرد.

این نمایشگاه تا ۱۹ مهر ماه در نگارخانه عصر در خیابان میرزای شیرازی برپاست.

توصیه مسعود اسکویی به جوان‌ها

گزارشگر از پراکنده‌گویی پرهیز کند

خوبی داریم. در رادیو ورزش نفراتی داریم مثل آقای والی‌زاده و آقای عطاران که در فوتبال رو دست ندارند. در والیبال مثل آقای شاکری و در کشتی مثل آقای پیر ایرانی، گوینده‌های جوان خوبی هم مثل آقای محمد درخشنده را داریم. گزارشگرهای خانم بسیار خوبی هم داریم، مثل خانم مرادی و دیگر گزارشگران خانم که در کارشان حرف ندارند اما الان حضور ذهن ندارم همه را نام ببرم؛ این‌ها کارشان خوب است و تعصب دارند و آموزش دیده‌اند. ممکن است گاهی کسی از دستمان در برود اما مدیران شبکه رادیویی ورزش در کار دقت می‌کنند و من خودم که یکی از پایه گذاران رادیو ورش هستم از کسی که غلط بگوید و گزارش اشتباه کند، ایراد می‌گیرم.

این گزارشگر پیشکسوت در پاسخ به این سوال که کار گزارشگری در رادیو سخت تر است یا تلویزیون؟ اظهار کرد: گزارشگری در رادیو خیلی سخت تر است یا تلویزیون است. زیرا در تلویزیون تصور به کمک گزارشگر می‌آید. گزارشگر رادیو باید کاری کند که شنونده خودش را در زمین و در کنار سالن احساس کند.

اسکویی در پایان درباره فعالیتش در رادیو گفت: الان که با سن گذاشتم و مقداری کسالت دارم، برنامه‌هایم در رادیو کم شده است. برنامه‌های «خط اول» شنبه تا پنجشنبه، «جهان والیبال» پنجشنبه‌ها ساعت ۹ تا ۱۰ صبح و «رادیو ورزش با حضور شوما» جمعه‌ها ۵ تا ۶:۳۰ عصر را در رادیو ورزش دارم و در رادیو آوا هم پنجشنبه‌ها ساعت ۱۰ تا ۱۴ در بخش نیمروزی هستم.

جزئیاتی از ساخت «دست فرمون» با اجرای کامران تفتی

ارومیه، شیراز، کرمانشاه و تهران بهترین راننده‌های گروه خود را از میان ۲۰ شرکت‌کننده انتخاب و شاهد تعویق افتاد. فصل جدید «دست فرمون» شامل دو بخش اصلی مسابقات گروه‌های امدادی و بانسگاه اتومبیل‌رانی خواهد بود. بخش امدادی این مسابقه شامل ۳۰ تیم از استان‌های مختلف کشور است که به این مسابقه معرفی شده‌اند تا سرعت عمل و مهارت‌های خود را مورد آزمایش قرار دهند. بانسگاه اتومبیلرانی «دست فرمون» نیز شامل چهار گروه است که هرماند پس از اردوهای ۱۰ روزه خود در شهرهای روانه آنتن شبکه نسیم شود.

خیز

دور خیز خودنگاره فریدا کالو برای ر کوردشکنی

خودنگاره‌ای که فریدا کالو سال ۱۹۴۹ از خود و همسرش دیگو کشیده، ماه نوامبر در سانئیز نیویورک ۳۰ میلیون دلار چکش می‌خورد. به گزارش هنر آنلاین، گران‌ترین نقاشی کارنامه هنرمند نامدار مکزیک‌ی هشت میلیون دلار است که سال ۲۰۱۶ به ثبت رسیده اما انتظار می‌رود «دیگو و من» در حراجی سانئیز نیویورک در ماه نوامبر ۳۰ میلیون دلار یا بیشتر فروش برود. به این ترتیب، همزمان دو رکورد می‌شکند: گران‌ترین اثر کارنامه کالو و گران‌ترین هنرمند تاریخ آمریکای لاتین. گران‌ترین نقاشی تاریخ هنرهای تجسمی در منطقه آمریکای لاتین تابلو «رقیبان» کار دیگو ریورا، نقاش مکزیک‌ی و همسر فریدا کالو است که سال ۱۹۲۲ خلق شد و سال ۲۰۱۸ در حراجی کریستیز ۹۸ میلیون دلار به فروش رسید. حالا کالو می‌تواند علاوه بر شکستن رکورد همسرش، عنوان گران‌ترین هنرمند آمریکای لاتین را در خاندان ریورا و کالو نگه دارد. جالب اینکه تصویر ریورا در تابلو «دیگو و من» بر پیشانی فریدا دیده می‌شود. هر چند با چند قطره اشک که از دیدگان کالو بر گونه‌اش چکیده، به نظر نمی‌رسد هنگام کشیدن این خودنگاره چندان خوشحال و شاد نبوده است. ابروهای پرپشت به هم پیوسته و چشمان مشک‌ی درشت و ویژگی‌هایی است که تقریبا در تمام پرت‌ها یا خودنگاره‌های هنرمند نامدار مکزیک‌ی به چشم می‌خورد. چشم سوم روی پیشانی هم شاید ماریا فلیکس باشد؛ بازیگری که ریورا آن زمان به او نزدیک بود. فریدا کالو که در ۱۹۵۴ در ۴۷ سالگی از دنیا رفت، دو بار با ریورا ازدواج کرد. دیگو هم در ۱۹۵۷ و در حالی که ۷۰ سال داشت درگذشت. «دیگو و من» آخرین بار در ۱۹۹۰ در حراجی سانئیز ۱،۴ میلیون دلار چکش خورد. این تابلو از هفت تا یازده اکتبر در هنگ‌کنگ به نمایش درمی‌آید و پیش از رفتن به نیویورک، چهار روز هم در هفته پایانی اکتبر در لندن روی دیوار می‌رود.

نمایش فیلم در سینمای ملی سومالی در موگادیشو پس از ۳۰ سال

تئاتر ملی موگادیشو که هده رهبر پیشین چین در ۱۹۶۷ بود و پایگاه نظامی شورشیان شده بود، پس از ۳۰ سال میزبان نمایش یک فیلم با حضور مردم سومالی شد. به گزارش هنر آنلاین، هدیه فرهنگی مائو زدوگ در سال‌های پایانی دهه ۱۹۶۰ هرگز در این سال‌ها رنگ آرامش و فرهنگ را ندید و حتی گروه‌های افراطی آن را در سال ۲۰۱۲ منفجر کردند اما سرانجام پس از سه دهه ساکنان موگادیشو، پایتخت سومالی تحت تدابیر شدید امنیتی وارد آن شدند و به تماشای یک فیلم در سالن تاریک تئاتر ملی نشستند. این سالن نمایش در یک محوطه امنیتی کنار کاخ ریاست جمهوری و پارلمان سومالی قرار گرفته و مهمانان و تماشاگران نخستین فیلم تولید داخل برای ورود به تئاتر ملی ناچار بودند از چند گذرگاه امنیتی بگذرند. عثمان داب، وزیر اطلاعات و فرهنگ و گردشگری سومالی هم همراه مراد عادی در تئاتر ملی موگادیشو حضور داشت و تماشاگر نخستین نمایش فیلم در ۳۰ سال اخیر بود. در این برنامه دو فیلم کوتاه از ابراهیم سی‌ام، فیلمساز اهل سومالی به نمایش درآمد و بهای بلیت هم برای هر فیلم ۱۰ دلار بود که به خاطر گران بودن بسیاری از شهروندان و دوستداران سینما نتوانستند بلیت بخرند. گرچه پیش‌تر برنامه‌های موسیقی زنده در تئاتر ملی شهر ساحلی موگادیشو اجرا شده بود اما پس از روشن شدن شعله‌های جنگ داخلی در ۱۹۹۱، درهای سالن و برنامه‌های فرهنگی هنری آن بسته شد. جنگ‌سالاران شاخ آفریقا تئاتر ملی را پایگاه نظامی خود کرده بودند و در آن دوران آسیب‌های اساسی به ساختمان وارد آمد اما دولت مرکزی موگادیشو آن را بازسازی و در ۲۰۱۲ افتتاح کرد. با این حال، افراطی‌های عضو گروه الشبাব دو هفته بعد سالن را منفجر کردند تا جلوی فعالیت دوباره آن را بگیرند.

نمایش اثر سه میلیون دلاری منیر فرمانفرمایان در آرت بازل سوئیس

آرت بازل سوئیس پس از یک سال وقفه به دلیل همه‌گیری کرونا، امسال میزبان هنرمندان برجسته از سراسر جهان از جمله منطقه خاورمیانه است. به گزارش هنر آنلاین، آرت بازل از معتبرترین رویدادهای

هنرهای تجسمی جهان است و امسال مدیران آن تصمیم گرفتند با اجرای شیوه‌نامه‌های بهداشتی سفت و سخت، آن را به دو شکل حضوری و آنلاین برگزار کنند. هر چند اعلام شد کسانی که واکسن استرازنکا تزریق کرده‌اند، در مرزهای ورودی سوئیس باید تست بی‌اس‌آر بدهند و اگر پاسخ منفی شد، می‌توانند وارد شوند. علاوه بر گالری‌ها و هنرمندان از منطقه اروپا، ایالات متحده و آفریقای جنوبی، آرت بازل در دوره ۲۰۲۱ میزبان چند هنرمند نامدار از خاورمیانه هم خواهد بود. منیر شاهرودی فرمانفرمایان یکی از این هنرمندان است که دو سال و پنج ماه پس از مرگ در ۹۶ سالگی، با یکی از آثار چشمگیر خود مربوط به سال‌های اخیر در بخش «نامحدود» آرت بازل حضور می‌یابد. البته اثر موسوم به «خانواده سوم» که زنده‌یاد فرمانفرمایان آن را سالل ۲۰۱۱ خلق کرده، از سوی گالری جیمز کوهان نیویورک به بازل و بخش نامحدود ارائه شدند است. هنرمند پراوازه ایرانی به شیوه‌ای منحصر به فرد در خلق آثار خود دست یافته بود و «خانواده سوم» هم که مجموعه هشت تابلو است، به بهای ۳۰۲ میلیون دلار در معرض نمایش و فروش قرار گرفته است. ایتل عدنان لبنانی با دیوارنگاره‌ای شش متری که شامل ۱۳۶ کاشی نقاشی‌شده است با ارزش ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار دلار، سه تابلو قطع بزرگ از مایکل راکووتس هنرمند آمریکایی عراقی تبار با ارزش ۲۵ تا ۷۵ هزار دلار، افرا الظاهری از امارات، وارطان اوکیان از لبنان و لارنس ابوحنان از سوریه از دیگر هنرمندان منطقه خاورمیانه هستند که در آرت بازل حضور دارند. آرت بازل ۲۰۲۱ از امروز جمعه در این شهر سوئیس آغاز به کار می‌کند و تا روز یکشنبه ادامه می‌یابد.

آخرین خبرها از «دسته دختران»

همزمان با آغاز هفته دفاع مقدس، نخستین عکس از فیلم سینمایی «دسته دختران» روایتی از مقاومت زنان در روزهای آغازین جنگ، منتشر شد. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی پروژه، «دسته دختران» به کارگردانی منیر قیودی و تهیه‌کنندگی محمدرضا منصورى که با نگاهی آزاد و براساس روایت‌های واقعی از مقاومت ۳۴ روزه خرمشهر در دفاع مقدس ساخته شده است، آخرین مراحل پس‌تولید را سپری می‌کند. منیر قیودی در «دسته دختران» رازی مقاومت و ایثار زنان در روزهای پرتلاطم ابتدایی جنگ است. او با بازسازی تصاویر زنده و مستند از نبرد خانه‌به‌خانه خرمشهر، اولین تصویر سینمایی با نگه زنده از آن مقاومت را خلق کرده است. قیودی پیش از این «ویلاهای را» را با قصه خانواده‌های فرماندهان جنگ در پشت جبهه کارگردانی کرده بود.

«دسته دختران» محصول مشترک بنیاد سینمایی فارابی و سازمان سینمایی سوریه حوزه هنری است و برای نمایش در چهلمین جشنواره ملی فیلم فجر آماده می‌شود.

نیکی کریمی، پاتنهٔ پناهی‌ها، فرشته حسینی، هدی زین‌العابدین و صدف عسگری در «دسته دختران» بازی کرده‌اند و حسین سلیمانی، یاسین مسعودی، محمد صدیقی‌مهرر با حضور مهدی حسینی‌نیا از دیگر بازیگران هستند.